Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 27. Februar 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 27 lutego 1941 r.	Nr. 8

Inhalt / Treść

Verordnung

über energiewirtschaftliche Massnahmen.

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Zur Sicherstellung der Versorgung mit elektrischer Energie ist die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Wirtschaft) befugt,

1. die Abgabe der zur Verfügung stehenden elektrischen Energie an die Verbraucher nach dem Grade der Dringlichkeit zu regeln, den Energieversorgungsunternehmen und Besitzern von Eigenanlagen die hierzu erforderlichen Anweisungen zu erteilen und Auskünfte über ihre technischen und wirtschaftlichen Verhältnisse zu verlangen;
2. Verbraucher vom Strombezug dauernd oder vorübergehend auszuschliessen oder in der Stromabnahme zu beschränken und ihnen die erforderlichen Anweisungen zu erteilen;
3. alle Massnahmen zu treffen oder anzuordnen, die geeignet sind, die Energieversorgung der wichtigen Verbraucher sicherzustellen und die volle Ausnutzung der vorhandenen Energieanlagen zu gewährleisten.

§ 2

(1) Energieanlagen im Sinne dieser Verordnung sind alle technischen Anlagen und Einrichtungen, die der Erzeugung, Fortleitung oder Abgabe von elektrischer Energie unmittelbar dienen oder zu dienen bestimmt sind.

(2) Energieversorgungsunternehmen im Sinne dieser Verordnung sind ohne Rücksicht auf Rechtsformen und Eigentumsverhältnisse alle Unternehmen und Betriebe, die andere mit elektrischer Energie versorgen oder Betriebe dieser Art verwalten (öffentliche Energieversorgung).

Rozporządzenie

o środkach gospodarki energetycznej.

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Celem zabezpieczenia zaopatrzenia w energię elektryczną Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Gospodarki) uprawniony jest:

1. regulować dostarczenie stojącej do dyspozycji energii elektrycznej na rzecz konsumentów według stopnia naglącej potrzeby, udzielać wymaganych w tym celu wskazówek przedsiębiorstwom zaopatrzenia w energię elektryczną oraz posiadaczom własnych zakładów i żądać wyjaśnień odnośnie ich technicznych i gospodarczych stosunków;
2. wykluczyć konsumentów stale lub przejściowo od korzystania z prądu albo ograniczyć ich w odbiorze prądu oraz udzielać im wymaganych wskazówek;
3. przedsięwziąć lub wszelkie środki zarządzić, które są właściwe dla zabezpieczenia zaopatrzenia w energię ważnych konsumentów oraz dać rękojmię pełnego wyzyskania istniejących zakładów energii.

§ 2

(1) Zakładami wytwarzającymi energię w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszelkie zakłady techniczne i urządzenia, które bezpośrednio służą do wytwarzania, przesyłania lub dostarczania energii elektrycznej, albo które na ten cel są przeznaczone.

(2) Przedsiębiorstwami zaopatrzenia w energię w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są, bez względu na formy prawne i stosunki własności, wszystkie przedsiębiorstwa i zakłady, które inne zaopatrują w energię elektryczną lub zarządzają zakładami tego rodzaju (publiczne zaopatrzenie w energię).

(3) Eigenanlagen im Sinne dieser Verordnung sind alle Unternehmen, Betriebe und Anlagen, die die Stromerzeugung ausschliesslich oder in erster Linie zur Aufrechterhaltung ihrer Produktion betreiben.

§ 3

Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Wirtschaft) kann die ihr nach § 1 zustehenden Befugnisse ganz oder teilweise auf nachgeordnete Behörden und Körperschaften des öffentlichen Rechts übertragen.

§ 4

Personen, deren sich die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Wirtschaft) und die von ihr beauftragten Stellen zur Erfüllung ihrer Obliegenheiten bedienen, dürfen die bei Wahrnehmung ihres Dienstes erlangten Kenntnisse von Geschäfts- und Betriebsverhältnissen nicht unbefugt verwerten oder an andere mitteilen. Über andere Tatsachen, an deren Nichtbekanntwerden ein öffentliches Interesse oder ein berechtigtes Interesse der Betroffenen besteht, haben sie Verschwiegenheit zu wahren.

§ 5

(1) Wer es unternimmt, den Bestimmungen dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften und Verfügungen zuwiderzuhandeln, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft, sofern nicht nach anderen Vorschriften eine schwerere Strafe verwirkt ist.

(2) Die Strafverfolgung findet nur auf Antrag der Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Wirtschaft) statt. Der Strafantrag kann zurückgenommen werden.

§ 6

Nachteile, die sich aus der Durchführung dieser Verordnung ergeben, begründen keinen Anspruch auf Entschädigung. In Fällen besonderer Härte kann die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Wirtschaft) eine Entschädigung gewähren.

§ 7

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Zakładami własnymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszelkie przedsiębiorstwa, zakłady i wytwórnie, które zajmują się wyłącznie lub w pierwszym rzędzie wytwarzaniem prądu dla podtrzymania swej produkcji.

§ 3

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Gospodarki) może przysługujące mu w myśl § 1 uprawnienia całkowicie lub częściowo przenieść na podporządkowane sobie urzędy i na korporacje prawa publicznego.

§ 4

Osobom, którymi posługują się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Gospodarki) oraz przez niego upoważnione urzędy w celu wypełnienia swych obowiązków, nie wolno nabytych drogą wykonywania swej służby wiadomości o stosunkach handlowych i fabrycznych bez upoważnienia zużytkować lub je drugim podawać. O innych faktach, co do których istnieje interes publiczny albo uzasadniony interes zainteresowanych, by nie zostały ujawnione, winny zachować milczenie.

§ 5

(1) Kto dopuszcza się wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszego rozporządzenia lub przeciw przepisom i zarządzeniom, które mają być wydane w celu jego wykonania, karany będzie więzieniem i grzywną do nieograniczonej wysokości albo jedną z tych kar, o ile według innych przepisów nie zasłużył na cięższą karę.

(2) Ściganie następuje tylko na wniosek Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Gospodarki). Wniosek o ściganie może być cofnięty.

§ 6

Szkody, powstałe z wykonania niniejszego rozporządzenia, nie uzasadniają roszczenia o odszkodowanie. W wypadkach szczególnie ciężkiego pokrzywdzenia może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Gospodarki) przyznać odszkodowanie.

§ 7

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über den Einsatz im Strassenverkehr.

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einsatz von Beförderungsleistungen.

§ 1

(1) Die Besitzer von Beförderungsmitteln zu Lande, von Gespannen oder dergleichen sind verpflichtet, auf Anforderung des zuständigen Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Strassenverkehrsamt — Beförderungen auszuführen oder ausführen zu lassen.

Rozporządzenie

o powołaniu do świadczeń w ruchu drogowym

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Powołanie do świadczeń przewozowych

§ 1

(1) Posiadacze lądowych środków przewozowych, zaprzęgów lub podobnych środków przewozowych obowiązani są na wezwanie właściwego Starosty Powiatowego (Miejskiego) — Urząd Ruchu Drogowego — wykonać lub kazać wykonać przewóz.

(2) Die im Dienst der Leistungspflichtigen stehenden Arbeiter und Angestellten sind zur Mitwirkung bei der Leistung im Rahmen ihres üblichen Tätigkeitsbereiches verpflichtet.

(3) Anforderungen im Sinne des § 1 Abs. 1 und 2 an landwirtschaftliche Fuhrwerksbesitzer für Zwecke der Forstverwaltung kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) durch die ihm unterstellte Forstinspektion (Forstmeister) oder deren Beauftragte vornehmen lassen.

(4) Die angeforderte Leistung kann von der anfordernden Behörde im Verwaltungswege erzwungen werden.

§ 2

Die Anforderung erfolgt schriftlich, in dringenden Fällen mündlich oder fernmündlich mit unverzüglicher schriftlicher Bestätigung.

§ 3

(1) Zur Zahlung einer Vergütung bei Leistungen nach § 1 ist der Einsatzbegünstigte verpflichtet.

(2) Bestehen Zweifel darüber, zu wessen Gunsten der Einsatz der Beförderungsleistung erfolgt ist, so bestimmt der örtlich zuständige Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Strassenverkehrsamt — durch eingeschriebenen Brief den Einsatzbegünstigten. Gegen diesen Bescheid steht dem Einsatzbegünstigten binnen zwei Wochen seit der Aufgabe zur Post die Beschwerde an den Distriktschef (Referenten für Strassenverkehr) zu. Die Beschwerde ist schriftlich einzulegen. Die Entscheidung des Distriktschefs ist endgültig und für die Gerichte bindend.

§ 4

Die Berechnung der zu gewährenden Vergütungen bestimmt sich nach den geltenden Preisvorschriften.

Einsatz von Sachleistungen.

§ 5

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) ist berechtigt, Zug- und Tragtiere sowie Landfahrzeuge aller Art, die weder im Eigentum des Generalgouvernements noch sonstiger öffentlich-rechtlicher Verbände stehen, im Interesse einer straffen Verkehrslenkung gegen angemessene Entschädigung (§ 9) zugunsten dritter Personen einzusetzen.

(2) Der Einsatz nach Abs. 1 ist nur zulässig, wenn nicht Massnahmen nach § 1 ausreichen, um dem öffentlichen Interesse zu entsprechen.

§ 6

Die Anordnung des Einsatzes erfolgt durch Zustellung einer schriftlichen Verfügung an den Besitzer; sofern die Zustellung nicht oder nur unter besonderen Schwierigkeiten möglich ist, erfolgt die Anordnung durch öffentliche Bekanntmachung.

§ 7

(1) Mit der Anordnung des Einsatzes erwirbt der in der Verfügung genannte Einsatzbegünstigte das Eigentum an den Tieren oder Fahrzeugen. Der Einsatz kann im Verwaltungswege erzwungen werden.

(2) Mit dem Eigentumserwerb erlöschen etwaige Rechte dritter Personen an den Tieren oder Fahrzeugen

(2) Pozostający w służbie obowiązanego do świadczeń pracownicy fizyczni i umysłowi obowiązani są do współdziałania przy wykonywaniu w ramach swego zwyczajnego zakresu czynności.

(3) Wezwania w myśl § 1 ust. 1 i 2 w stosunku do rolniczych posiadaczy furmanek dla celów zarządu leśnego może Starosta Powiatowy (Starosta Miejski) kazać wykonać przez podległą mu Inspekcję Leśną (lustratora lasów) lub jej pełnomocników.

(4) Co do świadczenia, którego spełnienia zażądano, może urząd wzywający stosować przymus w drodze administracyjnej.

§ 2

Wezwanie następuje pisemnie, w nagłych wypadkach ustnie lub telefonicznie za niezwłocznym pisemnym potwierdzeniem.

§ 3

(1) Do zapłaty wynagrodzenia przy świadczeniach według § 1 obowiązana jest osoba, korzystająca z świadczenia.

(2) Jeżeli istnieją wątpliwości co do tego, na czyją korzyść nastąpiło powołanie do świadczenia przewozowego, to miejscowo właściwy Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Ruchu Drogowego — wyznacza listem poleconym osobę, korzystającą z świadczenia. Na orzeczenie służy osobie, korzystającej z świadczeń, w przeciągu dwóch tygodni od nadania na pocztę zażalenia do Szefa Okręgowego (Referenta Ruchu Drogowego). Zażalenie należy wnieść na piśmie. Decyzja Szefa Okręgowego jest ostateczna i wiążąca dla sądów.

§ 4

Obliczanie wynagrodzeń, które mają być przyznane, normuje się według obowiązujących przepisów o cenach.

Powołanie do świadczeń rzeczowych

§ 5

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) uprawniony jest w interesie sprawnego kierowania ruchem za stosownym odszkodowaniem (§ 9) na rzecz osób trzecich powołać do świadczeń zwierzęta pociągowe i juczne jak również wszelkiego rodzaju pojazdy lądowe, które nie stanowią własności ani Generalnego Gubernatorstwa ani innych związków publiczno-prawnych.

(2) Powołanie do świadczeń podług ust. 1 jest dopuszczalne tylko wtedy, jeśli zarządzenia podług § 1 nie wystarczają do zadośćuczynienia interesowi publicznemu.

§ 6

Zarządzenie powołania do świadczeń następuje przez doręczenie posiadaczowi zarządzenia pisemnego; jeśli doręczenie nie jest możliwe lub możliwe jest tylko wśród niezwykłych trudności, zarządzenie następuje drogą publicznego obwieszczenia.

§ 7

(1) Z chwilą zarządzenia powołania do świadczeń wymieniona w zarządzeniu osoba, korzystająca z świadczenia, uzyskuje własność na zwierzętach lub pojazdach. Powołanie do świadczenia może być przeprowadzone przymusowo w drodze administracyjnej.

(2) Z chwilą uzyskania własności gasną ewentualne prawa osób trzecich na zwierzętach lub pojazdach

(3) Der Besitzer ist dem Einsatzbegünstigten gegenüber verpflichtet, die Tiere oder Fahrzeuge bis zur Ablösung innerhalb angemessener Frist zu verwahren; er haftet für Schaden, den er durch Vorsatz oder Fahrlässigkeit verursacht hat.

(4) Auf Antrag des Besitzers setzt die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) dem Einsatzbegünstigten eine Abholungsfrist; nach fruchtlosem Fristablauf kann der Einsatzbegünstigte Ansprüche gegen den Besitzer wegen mangelhafter Verwahrung nur geltend machen, wenn der Schaden durch Vorsatz oder grobe Fahrlässigkeit verursacht worden ist.

§ 8

Dem Einsatzbegünstigten stehen — unbeschadet der Vorschrift des § 7 Abs. 3 und 4 — Ansprüche wegen Mängel der Tiere oder Fahrzeuge nicht zu.

§ 9

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) bestimmt durch schriftlichen Bescheid, an wen und in welcher Höhe die Entschädigung (§ 5 Abs. 1) zu zahlen ist. Sie kann im Rahmen der Gesamtentschädigung eine billige Abfindung für den Besitzer oder sonstige berechtigte Personen festsetzen. Der Einsatzbegünstigte ist nach Massgabe dieses Bescheides zur Zahlung der Entschädigungssumme verpflichtet.

(2) Ist die Person des früheren Eigentümers oder das Bestehen früherer dinglicher Rechte zweifelhaft, so kann die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) anordnen, dass die Entschädigungssumme bei der Hauptkasse des Generalgouvernements eingezahlt wird. Mit der Einzahlung wird der Zahlungspflichtige von seiner Verbindlichkeit frei. Das weitere Verfahren zur Feststellung des Entschädigungsberechtigten und die Auszahlung durch die Hauptkasse des Generalgouvernements bestimmt die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr).

(3) Aus Billigkeitsgründen kann die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) den Einsatzbegünstigten verpflichten, für die Zeit zwischen Eigentumserwerb und Entschädigungszahlung einen angemessenen Betrag an den Entschädigungsberechtigten zu zahlen. Abs. 2 ist entsprechend anzuwenden.

(4) Die Entscheidungen nach den Abs. 1 bis 3 sind endgültig und für die Gerichte bindend.

§ 10

(1) Ist der Einsatzbegünstigte keine staatliche oder mit staatlichen Aufgaben betraute Stelle, so kann der Entschädigungsberechtigte die Auszahlung der Entschädigungssumme von der Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Finanzen) verlangen, falls er sie vom Einsatzbegünstigten nicht binnen drei Wochen nach Festsetzung der Entschädigungssumme oder nach Ablauf des im Entschädigungsbescheid festgesetzten Zahlungstermins erhalten hat.

(2) Erfolgt die Zahlung nach Abs. 1, so geht der Entschädigungsanspruch auf die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Finanzen) in Höhe der Auszahlung über. Den Übergang des Entschädigungsanspruchs stellt die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) durch Umschreibungsbescheid fest.

(3) Posiadacz obowiązany jest względem osoby korzystającej z świadczenia, przechowywać zwierzęta i pojazdy aż do zwolnienia w przeciągu od powiedniego terminu; ręczy on za szkody, które spowodował rozmyślnie lub z niedbalstwa.

(4) Na wniosek posiadacza Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) wyznacza osobie, korzystającej z świadczenia, termin odbioru; po bezskutecznym upływie terminu może osoba, korzystająca z świadczenia, wystąpić z roszczeniami przeciw posiadaczowi z powodu wadliwego przechowania tylko wtedy, jeśli szkoda wywołana została rozmyślnie lub z rażącego niedbalstwa.

§ 8

Osobie, korzystającej z świadczenia, nie przysługują — niezależnie od przepisu § 7 ust 3 i 4 — roszczenia z powodu wad zwierząt lub pojazdów.

§ 9

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) określa pisemnym orzeczeniem, komu i w jakiej wysokości należy wypłacić odszkodowanie (§ 5 ust. 1). Może on w ramach łącznego odszkodowania ustalić słuszną odprawę dla posiadacza lub innych uprawnionych osób. Osoba, korzystająca z świadczenia, obowiązana jest stosownie do tego rozstrzygnięcia do zapłaty kwoty odszkodowawczej.

(2) Jeżeli osoba poprzedniego właściciela lub istnienie poprzednich praw rzeczowych są wątpliwe, może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) zarządzić, aby kwotę odszkodowawczą wpłacono do Kasy Głównej Generalnego Gubernatorstwa. Z chwilą wpłacenia zobowiązany do zapłaty uwalnia się z swego zobowiązania. Dalsze postępowanie w celu ustalenia uprawnionego do odszkodowania oraz wypłata przez Kasę Główną Generalnego Gubernatorstwa określa Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego).

(3) Z powodów słuszności może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) osobę, korzystającą z świadczenia, zobowiązać do płacenia odpowiedniej kwoty na rzecz uprawnionego do odszkodowania za czas między nabyciem własności a wypłatą odszkodowania. Ust. 2 należy odpowiednio zastosować.

(4) Decyzje według ust. 1 do 3 są ostateczne i dla sądów wiążące.

§ 10

(1) Jeżeli osoba, korzystająca z świadczenia, nie jest urzędem państwowym lub placówką, której powierzono zadania państwowe, może uprawniony do odszkodowania żądać wypłaty kwoty odszkodowawczej od Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Finansów), o ile jej nie otrzymał od osoby, korzytającej z świadczenia, w ciągu 3 tygodni po ustaleniu kwoty odszkodowawczej lub po upływie terminu do zapłaty, ustalonego w orzeczeniu odszkodowawczym.

(2) Jeżeli zapłatę dokonuje się w myśl ust. 1, to roszczenie o odszkodowanie przechodzi na Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Finansów) w wysokości wypłaty. Przejście roszczenia odszkodowawczego stwierdza Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) orzeczeniem o przepisaniu.

(3) Der Umschreibungsbescheid bildet einen vollstreckbaren Titel. Die Vollstreckung wird im Verwaltungsverfahren durch die Steuerämter durchgeführt.

§ 11

(1) Zur Sicherung des beabsichtigten Einsatzes kann die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) in besonders dringenden Fällen der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Strassenverkehrsamt — die Beschlagnahme der im § 5 Abs. 1 genannten Tiere und Fahrzeuge zugunsten des Generalgouvernements anordnen. Die Beschlagnahme hat die Wirkungen des § 4 Abs. 1 und 2 der Beschlagnahmeordnung vom 24. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 23) mit der Massgabe, dass die Befugnisse des Leiters der Abteilung Treuhandstelle für das Generalgouvernement durch die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) wahrgenommen werden. Die Beschlagnahme bleibt bis zur endgültigen Zahlung oder Hinterlegung der Entschädigungssumme durch den Einsatzbegünstigten wirksam.

(2) Hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Strassenverkehrsamt — eine Beschlagnahme angeordnet, so hat er unverzüglich nach dem Erlass der Beschlagnahmeverfügung bei der Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) den Einsatz gemäss den §§ 5 und 6 zu beantragen. Die Beschlagnahme wird hinfällig, wenn nicht binnen drei Wochen nach dem Erlass der Beschlagnahmeverfügung der Einsatz gemäss den §§ 5 und 6 angeordnet wird. Auf Verlangen eines Beteiligten hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Strassenverkehrsamt — durch schriftliche Verfügung zu bestätigen, dass die Beschlagnahme hinfällig geworden ist.

Gerichtsverfahren.

§ 12

Für bürgerliche Rechtsstreitigkeiten, die sich aus der Pflicht zum Einsatz von Sach- und Beförderungsleistungen ergeben, ist, soweit nicht der Rechtsweg ausgeschlossen ist, ausschliesslich das Deutsche Gericht zuständig.

Strafbestimmungen.

§ 13

(1) Einsatzpflichtige und zur Mitwirkung beim Einsatz verpflichtete Personen, die vorsätzlich oder fahrlässig ihrer Einsatzpflicht nicht oder nicht rechtzeitig oder nicht ordnungsgemäss nachkommen, werden mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty, im Nichtbeitreibungsfalle mit Haft bis zur Höchstdauer von drei Monaten bestraft.

(2) Den Strafbescheid erlässt im Falle des § 1 der Kreishauptmann (Stadthaupmann) — Strassenverkehrsamt —, im Falle des § 5 die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr).

(3) Für das Verfahren gelten die Bestimmungen der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300).

(4) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Strassenverkehrsamt — oder die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) die Sache an die zuständige Anklagebehörde ab.

(3) Orzeczenie o przepisaniu stanowi tytuł wykonawczy. Egzekucję przeprowadzają urzędy podatkowe w drodze postępowania administracyjnego.

§ 11

(1) Celem zabezpieczenia zamierzonego powołania do świadczeń, może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego), w szczególnie nagłych wypadkach Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Ruchu Drogowego — zarządzić konfiskatę wymienionych w § 5 ust. 1 zwierząt i pojazdów na rzecz Generalnego Gubernatorstwa. Konfiskata ma skutki § 4 ust. 1 i 2 ordynacji konfiskacyjnej z dnia 24 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 23) z tym, że uprawnienia Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa wykonuje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego). Konfiskata pozostaje w mocy aż do ostatecznej zapłaty lub złożenia kwoty odszkodowawczej przez osobę, korzystającą z świadczenia.

(2) Jeżeli Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Ruchu Drogowego — zarządził konfiskatę, winien on bezzwłocznie po wydaniu zarządzenia konfiskacyjnego stawić wniosek do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Referenta Ruchu Drogowego) o powołanie do świadczeń w myśl §§ 5 i 6. Konfiskata staje się bezprzedmiotową, o ile w ciągu 3 tygodni po wydaniu zarządzenia konfiskacyjnego nie zostaje zarządzone powołanie do świadczeń w myśl §§ 5 i 6. Na żądanie jednego z zainteresowanych winien Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Ruchu Drogowego — potwierdzić pisemnym zarządzeniem, że konfiskata stała się bezprzedmiotową.

Postępowanie sądowe.

§ 12

Dla sporów cywilnych, które wynikają z obowiązku powołania do świadczeń rzeczowych i przewozowych właściwym jest, o ile droga prawa nie jest wykluczona, wyłącznie Sąd Niemiecki.

Postanowienia karne.

§ 13

(1) Osoby, podlegające obowiązkowi powołania do świadczeń oraz osoby, obowiązane do współdziałania przy spełnianiu świadczeń, które rozmyślnie lub z niedbalstwa swemu obowiązkowi do spełnienia świadczeń wogóle nie czynią zadość lub nie na czas albo nieprawidłowo, karane będą grzywną do 1000 złotych, a w wypadku nieściągalności — aresztem najwyżej do 3 miesięcy.

(2) Orzeczenie karne wydaje w wypadkach § 1 Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Ruchu Drogowego — w wypadkach § 5 Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego).

(3) W postępowaniu obowiązują postanowienia rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 300).

(4) Jeżeli ukaranie w drodze postępowania karno-administracyjnego wydaje się nie wystarczające, odstępuje Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Ruchu Drogowego — lub Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) sprawę właściwej władzy oskarżenia.

(5) In diesem Falle kann das Gericht auf Gefängnisstrafe und auf Geldstrafe bis zu unbegrenzter Höhe oder auf eine dieser Strafen erkennen.

Schlussbestimmungen.

§ 14

Die Regierung des Generalgouvernements (Referent für Strassenverkehr) kann ihre Befugnisse gemäss den §§ 5 bis 7, 9 bis 11 und 13 auf nachgeordnete Behörden übertragen.

§ 15

Diese Verordnung tritt am vierten Tage nach ihrer Verkündung in Kraft. Gleichzeitig tritt die Verordnung über die Verpflichtung der Fuhrhalter und bäuerlichen Fuhrwerksbesitzer zu Gespanndiensten vom 23. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 16) nebst ihren Ergänzungen und Durchführungsvorschriften ausser Kraft.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(5) W takim wypadku może sąd orzec karę więzienia i grzywny do nieograniczonej wysokości lub jedną z tych kar.

Postanowienia końcowe.

§ 14

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Referent Ruchu Drogowego) może przenieść swe uprawnienia w myśl §§ 5 do 7, 9 do 11 oraz 13 na podporządkowane sobie urzędy.

§ 15

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czwartym dniu po ogłoszeniu. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie o obowiązku posługujących się furmanką i wiejskich posiadaczy furmanek do oddania usług zaprzęgowych z dnia 23 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 16) wraz ze swymi uzupełnieniami i postanowieniami wykonawczymi.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Aussenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik Rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi półrocznie złotych 28,80 (RM. 14,40) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM. 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG.